Boudewijn van Seborch (Münchener handschrift)

editie G.H.M. Claassens

bron

Boudewijn van Seborch (Münchener handschrift). In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*. Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_bou002boud03_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren i.s.m. INL SCHATKAMER VAN DE NEDERLANDSE TAAL

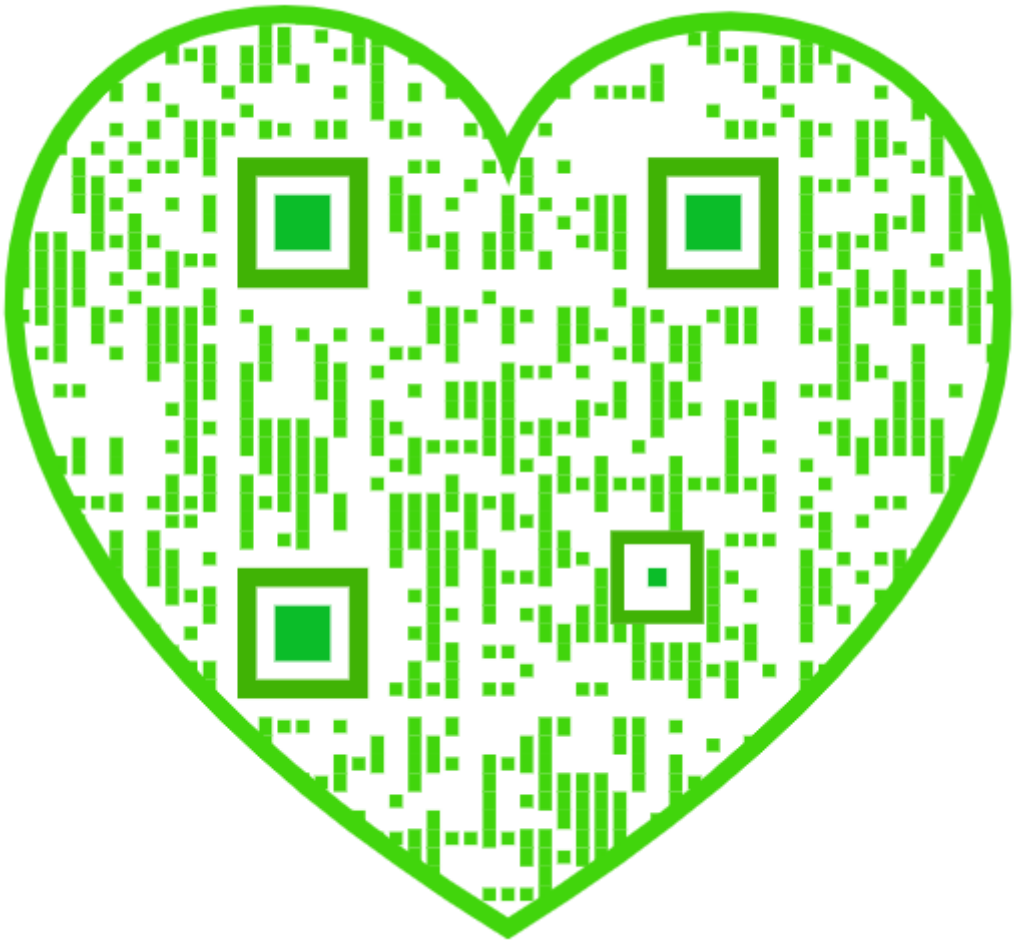

[Boudewijn van Seborch (Münchener handschrift)]

Dat god om onsen wille gaf
[Lae]t ons der sonden comen af
Ende altoes na weldoen staen
Soe [werd]en wi van gode ontfaen
Dese [g]aufoort daer ic af seide
[Wa]s on[t]houden dats waerheide
Met d[en] edelen coninc arnoude
Hi mach doen al datti woude
O[uer d]lant altemale
Die coninc was in sine zale
Met [he]m rose de coninginne
Gaufort hadde sine minne
Geleit an die ouerscone
Want men onder shemels trone
Geene scoender hadde vonden
D[an] rose was te dien stonden
Wie dat gaufoort minde zeree
Da[n] wiste arnout niet de here
D[ie] verrader const wel decken
Hi peinsde altoes om trecken
Hoe hi den coninc vergeuen
Mochte ende nemen dleuen
Om de minne vander vrouwe
Die goet was ende getrouwe
Si dedem waerdecheit ende ere
W[el] was te moede den grote here
Ende soe maecht elken man
Die i [wijf] heeft daer hi hem an
Houden mach dat so es goet
I. wijf alte vele eren doet
Haren man es soe getrouwe
Soe mach heten i. goede vrowe
Op dat so niet en ontweecht
Als haer wijf ten man waert geeft
Soe dat si hem es getrouwe
I. wijf gelijct den pellen van goude
Alsoe dede rose de coninginne
De vroedste vander werelt binnen
Dit mercte de felle gauf[r]oo[t]
De minne dedem zwaren noot
Maer [hi] sachse soe vroet van sinne
De goede vrouwe de coninginne
Dat hijs haer niet dorste gewagen
Hem zeluen moesti sijn noet clagen
Dic ente meneger vre
Ende pensde mocht dauonture
Noch soe comen datti soude
[S]inen here de coninc arnoude
[E]nechsins ter doot bringen
[Met] me[n]gen subtilen dingen
Hier an leidi sijn gedochte
Dicke peinsdi ofti mochte

Siere vrouwen comen tspraken
Maer noit vant hi so de zaken
Dat hijt hadde dorren bestaen
Dies was hi herde zeree ontdaen
Ende moeste doegen sijn smerte
Maer altoes stont hem therte
Om te doeden sinen here
Verraders geue god onnere
Hi minde alte zere de vrouwe
Die cleine achte op sinen rouwe
Dat wetic wel in waerder dinc
Si sat bi haren man den coninc
Te nimagen in de zale
Daer sach men tien seluen male
De scone vrouwe goedertiere
Comen haer scone kinder viere
Ermreit was out vij iaer
Dat weetic wel ouer waer
Sere besachse de coninc fijn
Ende den iongen baudewijn
Sach hi spelen in de zale
Ic segge v in waerder tale
Datti ionc was van ij. iaren
Nochtan was hi meerder twaren
Dan sijn broeder van iaren v.
Daertoe was hi so scone van liue
Dat elken mensche hulpen mochte
Hulp god here die ons cochte
Sprac de goede coninc arnout
Ic bidde v here menechfout
Dat gi dese .iiij. gracie moet geuen
Datse also moeten leuen
Datse beiagen eren ende prijs
Ende in dende tparadijs
Dats te seggen hemelrike
Hi hadde recht de coninc rike
Dat hi ouer sijn kinder bat
Want elc mach wel weten dat
Al eest dat de kinder ionc
Sijn op haren iersten spronc
Sochte ende wel geantiert
Nochtan moeten si bestiert
Tenen tiden was geseten
de coninc arnout om eten
In sine sale met bliden zinne
Bi hem sat rose de coginne
Soe dede den verrader fel
Gaufoort dat weetic wel
De coninc sach sine kinder
Spelen in de zale ginder
Si liepen hem merge alle iiij
Emereit de goedertiere

Ende alexander ende gloriant
Ende baudewijn de ionchere valiant
Al haddi gad der [ia]ren .x
Soe was hi manlec te ziene
Seder was hi ridder vercoren
Entie beste die spien sporen
De coninc sach sijn kinder zere
Ende seide god lieue here
Wilt dese soe lange laten leuen
Dat si moeten wesen
Ontsien van den sarasine
Des biddic v met herten fine
Ende si toegen moeten de gedane
Vanden ridders metten zwane
Daeraf datse comen sijn
Des biddic v hemels drochtijn
Met ooetmoede herde groet
Amen seide doen gaufoort
Al lachende met loeser [h]erten
Sijn grine[n] ginc niet ter sterten
Stillekine hi weder seide
Her coninc bi mier man[der]heide
Ic sal v hulpen vanden liue
Om te sine bi dinen wiue
Die ic minne met herten zere
Ende bi onsen lieuen here
Dine kindere alle iiij.
Salic morden herde sciere
Want haddic den vader doet
In liete leuen om gee[n] noet
Baudewijn hi wert soe fel
Ic siet an hem her[d]e wel
Hier mede datti bese[ch sat]
Daer de coninc ter tafelen at
Met genoechten herde groet
Op deen side sat gaufroet
Ah dander side de coninginne
Doen sach men comen ter zalen inne
Enen knape zere gewont
Cort hi vore den coninc comt
Ende seide god diet wel doen [mach]
Moete geuen goeden dach
Den coninc ende sijn gesinde
Mier vrouwen entie ic hier vinde
Beide clene ende groet
De coninc seide god die sijn doget
Om onsen wille int cruce gaf
Knape die geue v goeden dach
[**S**]egt wat hebdi vernomen
Vte wat lande bestu com[en]
De knape die wel was berade[n]
Antwordem al bi staden

Den coninc sonder letten mee
Ende seide ic was ouer zee
Geuaren met peter den ermite
Ende pelgrijm gewaerlike
Here hoort hier de waerheit fijn
Met vwen broeder baudewijn
Die van biauuaes es here
Hadde mi onthouden ende dede mi ere
Here ic was sijn bottelgier
Baudewijn ende menech prencier
Quamen met geselscape groet
Op den berch van kieueroet
Dus soe waren wi bestreden
Here hoort hier de waerheden
Van den coninc cormarant
Ende vanden coninc solomant
Die van nikes es here
Coninc arnout lieue here
Daer moestet alsoe vergaen
V broeder baudewijn bleef geuaen
Van corma[r]ant den fellen hont
Ende ritchaert van chamont
Harpijn van berges sijts wijs
Bouden ketelkijn iehan dalijs
Die bleuen daer ic segge u ditte
Entie bisscop vanden pitte
Pieter [der]mite die ont[f]loe
Soe dedic oec ic bem[s vroe]
[Z]eere soe was ic gewont
Als v noch mach wesen cont
Ic come v seggen van vwen broeder
Vus vader kint ende vwer moeder
Die paiene houden geuaen
Coninc here wils verstaen
Hi leuet noch dat es waer
Maer hi heuet vangnesse swaer
Coninc noch hoort na mi mee
Een volc dat vaert ouer zee
Met herde menegen baroen
Godefert de here van bulioen
Iden zone der goeder vrouwen
Esser af leidsman in goeder trouwen
Coninc here prense fijn
Peinst om den lieuen broeder dijn
Vus vader kint ende moeder
Ende wilt hulpen dinen broeder
Ende peinst men sal v scande seggen
Op dat gine daer laet liggen
.I. broeder die sinen broeder falgiert
Een vremt es wel vernoiert
Dat hine van sinen liue be[scouwe]
hets recht dat hem oec b[etrouwe]
[**A**]ls de coninc arnout verstoet

Des hem de bode maecte vroet
So lieti her menegen traen
Dat sijn broeder was gev[a]en
Want hi hads groten rouwe
Hi seide bi onser lieuer vrouwe
Van minen broeder es mi leet
Na dat ic de waerheit weet
Dat hi es in groter noet
Soe waric als .i. hase bloet
Wildic hem niet te hulpen varen
Ic wil gereiden sonder sparen
Beide bargen ende scepen
Minen broeder willic wreken
Ofte in den wille bliuen dooet
Als dit de goninne hoort
Wart si recht vten kere
Ende seide lieue here
Dore god wilt vwort wenden
Soudi mi laten in alenden
Edel here edel wigant
Peinst wat gi laet in v lant
Ende genoech in hebt te doen
[Ende] coninc van herten coen
Ende siet op v kinder iiij
Wie salse achter v bestieren
Ofte gi vaert vten lande
De coninc seide altehande
Vrouwe ic sal wel mijn l[a]nt
Laten [be]waert bi [sa]mant
Waerde v[rouwe scone ca]re
Ic moet emm[er] thulpen varen
Baudewijn minen broeder
Mijns vader kint ende moeder
Lietict het waer grote scande
Hi leit onder de gods viande
Doe ic om minen broeder ganc
God die sals mi weten danc
Ic meine te wreken sijn anden
Ende mi te loesen vanden bande[n]
Daer ic mede bem gebonden
Dat sijn mine zware sonden
Daer omme soe moetic inder reesen
Vrouwe laetet v wille wesen
Want ic moeter emmer varen
Doen seide gaufoort sonder sparen
Die fel was ende quaet
Her coninc seiti nv verstaet
Vaerter hets wel ghedaen.
Ic die sal wilt verstaen
Vriende ende mage ontbieden
Ende in mijn lant so vele lieden
Dat gijs selt hebben ere
Ic wille met v ouer mere

Op de felle sarasine
D[or] gods wille dogen pine
Ende om vwen wille mede
Vriendelec de coninc [se]den
Her gaufort hebt [d]anc
Ende ic segge v sond[er wa]nc
Wilt mi god mijn leuen sparen
Ic saels v dancken wet te w[aren]
Gaufoort seide ic a[ns u w]el
Maer stille seide de verrader fel
Bi den here die mi wro[ch]te
Anders ic niet en mochte
Comen te minen porpose
Ic heb wel in mijn gelose
Dat gi [in] dlant nemmermere
Weder comt bi onsen here
En doe zelue barlabaen
Ic sal v vercoepen saen
Soudaen coninc ofte amistant
Dan salic weder keren int lant
Ende dine kindere alle .iiij.
Met mier hant vermorden scier[e]
Dan salic hebben de coning[inne]
Wien ic bouen gode minne
Ende bouen [.ier ...]der me[..]
Die dief dit[.....]
Om de[.....ien]
So [.....]ien
[**D**]ie coninc en lette [n]iet
hine beual ende hiet
Te gereiden wat men mochte
Want ouer zee was sijn gedochte
Om niemens wille wilt hij[t laten]
Gaufoort die god h[aate]
Die voer in vrieselant
Daer hi sine mag[h]en vant
Die hi seide cleen ende groet
Hi seide w[.d]en se [....os]
Wat hi micte te [.....] doene
Met arnoude den [coninc] coene
Het waer hemlieden alsoe goet
Te nimagen hi hem sp[oe]t
Ende quam te hulpen in [ware dinc]
Met sconen volke den coninc
Wel was hi ontfaen
Die coninc dede gereiden zaen
Scepe b[a]enen ende baken
Ende al dat doech tselker sa[ken]
Ende dat den orloge beh[oort]
Dedi gereiden rechte voor[t]
Daer na dedi gebieden
Alle manieren van armen lieden